

Vegne, jeg tilhører, det er Fastholdelsen af Venstres gamle Standpunkt, at den ny Ordning af vort Forsvarsvæsen skal være væsentlig billigere end den, vi havde, da Venstre overtog Magten her i Landet, og Højre maatte opgve Magten. I Stedet for at se, at Venstrestyrelsen, og da navnlig den nuværende højtærede Forsvarsminister, arbejde for en Nedgang af Militærudgifterne, saaledes som han gjorde, da han var Leder af Flertallet her i Tinget — thi da arbejdede han med stor Virkning derfor —, i Stedet for at fastholde det, nu da han har langt større Magt, ser man, at han gør det modsatte; man ser ham bestandig Aar efter Aar kræve forhøjede Udgifter til vort Militærvæsen, indtil han nu her, som han gjorde i Fjor, kommer og forlanger $\frac{1}{2}$ Mill. som forhøjet Udgift; saa meget bliver det med det, der forlanges yderligere i Aar til Kasernen, og nu forlanges der ogsaa $\frac{1}{2}$ Mill. til Undervandsbaaden, og det uagtet det var hans egen Udtalelse, at det var Forudsætningen ved Systemskiftet, at Udgifterne til vort Forsvarsvæsen skulde holdes paa samme Niveau som hidtil, indtil en endelig Ordning blev tilvejebragt, med Undtagelse af, at der skulde bevilges Penge til det ny Feltskyts og til Forhøjelse af Lønningerne til Underofficererne. Uagtet det kommer den højtærede Forsvarsminister bestandig og kræver stigende og atter stigende Militærudgifter. Det er dette, som jeg for mit Vedkommende og paa mine Meningsfællers Vegne protesterer imod. Og af al Magt protesterer jeg mod den Tankegang, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) nu har gjort sig til Talsmand for, nemlig at naar man afhænder noget af det til militært Brug henliggende Materiel eller andre Arter af Værdier, saa kan man anvende det til Anskaffelse af andet militært Materiel og sige: Dette er sket, uden at der er taget Penge dertil af Statskassen, thi de Penge, vi faa ind i Statskassen ved Afhændelse af gammelt militært Materiel, ere akkurat lige saa gode som alle andre Penge.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Zahle), gengav mine Udtalelser forkert, naar han sagde, at jeg havde sagt, at vore Bestræbelser for at højne vor Kultur vilde nedkalde Foragt for

os i Udlandet. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det var vor Holdning paa et andet Omraade, der affødte Foragt. I øvrigt fik jeg intet Svar paa mit Spørgsmaal om, hvad Sjøpolitiet eller Grænsevagten skulde gaa ud paa, eller paa mit Spørgsmaal om, hvorledes det ærede Medlem vilde bære sig ad med at forklare Omverdenen, at vor Kultur er saa høj, at vi af den Grund maa have Lov til at leve i Fred. Hvis det overhovedet er hans Opfattelse, at Kultur er nok, er han jo i Modstrid med sin egen sidste Udtalelse om, at han ikke en Gang vilde have Afvæbning; thi hvad skulle vi med Væbning, naar det andet er nok?

Næsteften at konstatere, at det ærede Medlem ikke svarede paa Spørgsmaalet, skal jeg bemærke, at det eneste Svar, han derefter fandt paa, bestod i, at han mindede os om Historien om en Frø, der pustede sig saa stærkt op, at den til sidst revnede. Jeg beklager meget, at mine Udtalelser have affødt dette, at det ærede Medlem har maattet underkaste sig den Selvpinsel at mindes sig selv som Spaamand forud for det sidste Valg.

Anders Nielsen: Jeg vil sige til det ærede Medlem, der nu satte sig, og som havde en lille venlig Visker, vistnok i Anledning af min Bemærkning overfor Medlemmet for Ringsted (Zahle), at naar han dadler os her i Tinget, fordi vi henvise til tidligere Udtalelser, var det ret ejendommeligt, at han selv just ret hurtigt maatte henvise til en Udtalelse i Rigsdagstidenden overfor det ærede Medlem, han polemiserede mod. Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem for Ringsted, — det er mere en personlig Bemærkning —, at han skal ikke lade sig afficere af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) og lade sit derved fremkomne mindre gode Lune gaa ud over mig. Det ærede Medlem sagde, at jeg i Dag staa paa et Standpunkt, der er modsat det, jeg stod paa i Fjor overfor de samme Forhold. Det er aldeles urigtigt. Det Standpunkt, vi stode paa i Fjor, var: Afhændelse af Skibs- og andet Søværnsmateriel til Gunst for Nyanskaffelser, og det er ganske det samme Standpunkt, vi staa paa i Dag. Men det er ikke muligt at gøre det ærede Medlem tilpas. Naar der er Tale om Nybevillinger, der ikke kunne afbalanceres ved Indtægter, indvundne paa anden særlig Maade, saa raaber det ærede Medlem højt med status quo. Naar vi endelig bevæge os